

σιμώτεραι καὶ ὠφελιμώτεραι ἀκολούθως εἰς τὸ στάδιον τῆς ζωῆς μας.

ΤΑ ΠΑΘΗ.

Πολλοὶ πολλάκις εἶπον ὅτι τὰ πάθη εἶναι καλὰ, φθά-
νει μόνον νὰ προσπαθῇ τις νὰ γίγνηται κύριος αὐτῶν.
Τοῦτο ὅμως δὲν δύναται νὰ σώσῃ ἀπὸ τὸν κίνδυνον. Ἐκ
τοῦ ἐναντίου χρειᾶ μεγίστη, ἀντὶ νὰ ζητῶμεν νὰ νικῶμεν
τὰ πάθη μας, νὰ τὰ περικόπτωμεν μᾶλλον ἀπὸ τὴν ἀρ-
χήν των πρὶν ἀκόμη λάβωσι ῥίζαν εἰς ἡμᾶς, ὡς ἀποδει-
κνύεται ἀξιόλογα ἐκ τοῦ ἐπομένου διηγήματος.

Ἀναφέρεται εἰς τῶν Μοναχῶν τοὺς βίους, ὅτι παλαι-
ός τις ἀναχωρητὴς ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τῶν μαθητῶν του πε-
ρὶ τοῦ τρόπου τοῦ νὰ νικῶσι τὰ πάθη, τοὺς ἀπεκρίθη διὰ
τῆς ὠραίας ταύτης ἀλληγορίας. Τοὺς ἔφερεν εἰς τό-
πον, ὅπου ἦσαν πολλάι κυπάρισσοι φυτευμέναι, καὶ διώ-
ρισεν ἓνα τῶν μαθητῶν του νὰ ἐκριζώσῃ τὴν μικρότεραν
ἀπὸ αὐτάς. Ὁ νέος μὲ μεγάλην εὐκολίαν καὶ μὲ τὴν μί-
αν χεῖρα τὴν ἐξερρίζωσεν εὐθὺς ὡς χορτάριον. Τὸν
διώρισεν ἔπειτα ἄλλην χονδροτέραν, τὴν ὁποίαν ὅμως ἐξ-
ερρίζωσε μὲ περισσότερον κόπον, καὶ μὲ τὰς δύο τοῦ χεῖ-
ρας· τὸν ἔδειξε δὲ καὶ τρίτην δυνατωτέραν, εἰς τὴν ὁποί-
αν ὅμως ἐχρειάσθη καὶ τινος ἐκ τῶν συναδελφῶν του τὴν
συμβοῦθειαν. Ἀλλ' ὅτε τοῦ ἔδειξε καὶ χονδροτάτην, εὖ-
τε αὐτὸς οὔτε ὅλοι αἱ ἄλλοι ὁμοῦ ἠδυνήθησαν νὰ τὴν ἐκρι-
ζώσωσι. Λαβὼν δὲ ἐκ τούτου ἀφορμὴν ὁ γέρων, ἤρχισε
νὰ τοὺς νουθετῇ οὕτως. Ἰδοὺ, παῖδιά μου, πῶς εἶναι
τὰ πάθη μας. Κατ' ἀρχὰς ὅταν δὲν ἦναι ἀκόμη ῥιζω-
μένα εὐκόλως μ' ὀλίγην προσοχὴν δύναται τις νὰ τὰ ἐκρι-
ζώσῃ. Ἀλλ' ἀφοῦ ἅπαξ διὰ τῆς μακρᾶς ἔξεως λάβωσι βα-
θείας ῥίζας εἰς τὴν καρδίαν, εἶναι πλέον δύσκολον τότε
νὰ κατασταθῇ τις κύριος αὐτῶν, — Κοπιᾶζετε λοιπὸν,
ὦ Νέοι, πρῶίμα νὰ τὰ πολεμῇτε εἰς τὴν ἀρχὴν ὡς
ἐχθρούς, οἵτινες ἐπομένως θέλουσι σᾶς διεγείρειν σφοδρὰν
μάχην, καὶ θέλουσι σᾶς ἐπιφέρειν ἴσως καὶ τὸν παντελῆ
ῥαβδισμόν σας.